

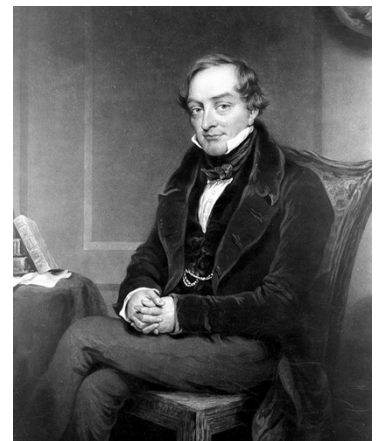
What is the Soul

Journey of the the Soul Part I
December 3rd 2022

Science

1. Lectures on Comparative Anatomy, Physiology, Zoology, and the Natural History of Man. 8 vo. London, 1848, p.6, Sir William Lawrence
“The philosophical doctrine of the soul, and its separate existence, has nothing to do with this physiological question, but rests on a species of proof altogether different. These sublime dogmas could never have been brought to light by the labours of the anatomist and physiologist. An immaterial and spiritual being could not have been discovered amid the blood and filth of the dissecting room.”

Sir William Lawrence, 1st Baronet FRCS FRS (16 July 1783 – 5 July 1867) was an English surgeon who became President of the Royal College of Surgeons of London and Serjeant Surgeon to the Queen.

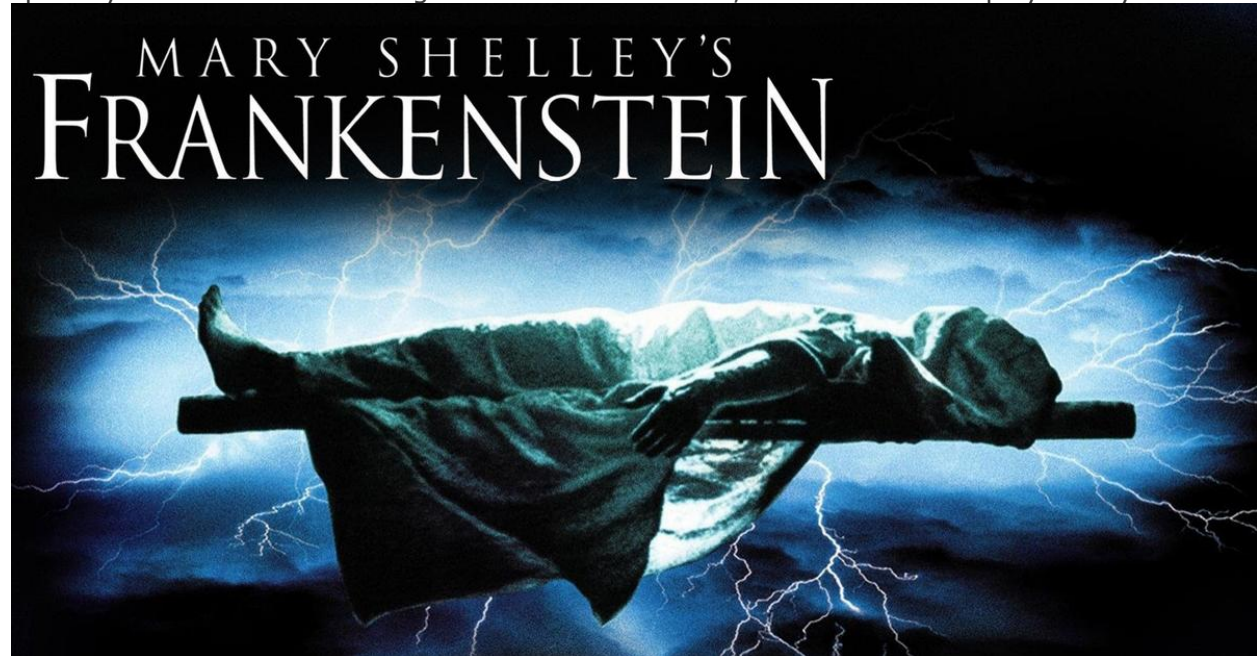
2. Quarterly Review, 1819

‘We at the Quarterly Review, would ask what is it that Mr Lawrence, who is generally in the habit of smiling at the credulity of the world, modestly requires us all to believe? That there is no difference between a man and an oyster, other than that one possesses bodily organs more fully developed than the other! That all the eminent powers of reason, reflexion, imagination, and memory-the powers which distinguish a Milton, a Newton, and a Locke,- are merely the function of a few ounces of organized matter called the brain!...Mr Lawrence considers that man, in the most important characteristics of his nature, is nothing more than an orang-outang or an ape, with “more ample cerebral hemispheres”!...Mr Lawrence strives with all his powers to prove that men have no souls!...Mr Lawrence has the sublime confidence to tell us that it is only “the medullary matter of the brain” that thinks or has spiritual consciousness!’

3. Frankenstein, Mary Shelly

‘When I call over the frightful catalogue of my deeds, I cannot believe that I am he whose thoughts were once filled with sublime and transcendent visions of the beauty of the world. But it is even so. The fallen angel becomes a malignant devil. Yet even that enemy of God

and man had friends and associates in his desolation. I am quite alone...He is dead who called me into being; and when I shall be no more, the very remembrance of us both will speedily vanish...I shall no longer see the sun or stars, or feel the winds play on my cheeks.'

4. The Real Story Behind "21 Grams", [Joe Schwarcz PhD](#) | 19 Jun 2019¹

The April 1907 issue of American Medicine featured a paper by Dr. Duncan Macdougall describing his experiment whereby the beds of dying patients were placed on a sensitive balance. Believe it or not, he was trying to weigh the human soul! The paper was titled "Hypothesis Concerning Soul Substance Together with Experimental Evidence of The Existence of Such Substance." Macdougall of Haverhill, Massachusetts placed six dying patients on the specially constructed balance and concluded that at the moment of death there was a loss in weight of about three quarters of an ounce, or 21 grams. He had previously determined the weight loss attributed to evaporation of moisture from the skin, and by comparison this was sudden and much larger. He even controlled for weight loss due to urine and fecal eliminations and concluded that these could not account for the change in weight. Air loss from the lungs was not the answer either, as he determined by lying on the scale himself and noting that breathing had no effect on weight. After weighing his six patients, Macdougall went to work on dogs. How he got his hands on 15 dying dogs is not clear, but he found no weight loss at the moment they expired. He wasn't surprised of course because he didn't think dogs had souls.

¹ <https://www.mcgill.ca/oss/article/did-you-know-general-science/story-behind-21-grams>

Does the Torah talk about the Soul?

Creation of Man

5. Bereishis 1:26-27

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוֹתֵנוּ וַיְרֵדוּ בְרִגְתַּי הַיָּם וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ
הָרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ

And God said, "Let us make man in our image, after our likeness. They shall rule the fish of the sea, the birds of the sky, the cattle, the whole earth, and all the creeping things that creep on earth."

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵי אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם

And God created humankind in the divine image, creating it in the image of God, creating them male and female.

Who is H' talking to?

6. Ramban ad loc

אמר באדם "נַעֲשֶׂה" כלומר אני והארץ הנזכרת נַעֲשֶׂה אָדָם שתוציא הארץ הגוף מיסודיה כאשר
עשתה בבהמה ובחיה כדכתיב (להלן ב' ז') וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּתֵּן הוּא
יְתִבְרַךְ הַרוּחַ מִפִּי עֲלִיּוֹן כְּדִכְתִּיב (שם) וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשֵׁמַת חַיִּים

He said, "let us make." That is to say, I and the earth - that was mentioned - let us make man: the earth will bring forth the body form the elements as it did with the beasts and the animals, as it is written ([Genesis 2:7](#)), "And the Lord, God, formed man, dust from the earth;" and He, may He be blessed, gave him the spirit from the mouth of the Highest, as it is written (Ibid.) and He blew into his nostrils, a living soul."

What is Tzelem Elokim?

The Problem

7. Rashi, Bereishis 1:26

בצלמנו. בדפוס שֵׁלֵנו:

8. Bechor Shor, Bereishis 1:26

נעשה אדם. כלו' נתקן אדם את האדם העתיד לבראות שתהא צלמו צורתו ודמותו מאוימת להיות מושל ושליט כמו שהוא אומ' וירדו:

9. Ohr Hachaim Hakadosh, ad loc.

ואמרו **בצלמנו כדמותנו** אפשר שיכוין לומר שיהיה בו צד הרחמים וצד הדין להפעיל בהם דרכי הדין ודרכי הרחמים לאשר יכוננו והבן. והוא סוד אומרו (ב' ז') וייצר ה' אלהים וגו'. ואמרו וירדו יסכים לפירושינו להיות שהבריאה היא בהדמות לבורא בבחינות הרחמים והדין בדין הוא שיהיה מושל בנבראים כי יש בו בחינת הרחמים לראוי ולצריך אליו ולהמית למתחייב בדין. והשליטו בכל, והגם שלא הזכיר שליטה במים רמוז באומר בדגת הים הרי הזכיר הים בנשלטים.

10. Meshech Chochma, ad loc.

נעשה אדם בצלמנו הצלם האלקי הוא הבחירה החפשית בלי טבע מכריח רק מרצון ושכל חפשי. והנה ידיעתו יתברך אינה מכרעת הבחירה כי אין ידיעתו באה נוספת כידועה של בשר ודם הבאה מהחושים רק היא עצמותו יתברך וכמו שכתב הרמב"ם והנה אם כי אין ביכולת בנו להבין

איך היא כי אילו ידעתיו הייתי רק זאת אנו יודעים שלהבחירה החפשית הוא מצמצום האלקות שהשי"ת מניח מקום לברואיו לעשות כפי מה שיבחרו ושלל ממפעליהם הגזירה וההחלטה בפרטיות ולכן אמר אל לבו נעשה אדם בעלמנו. פירוש שהתורה מדברת בלשון בני אדם שאמר נניח מקום לבחירת האדם שלא יהא מוכרח במפעליו ומחויב במחשבותיו ויהיה בחירי חפשי לעשות טוב או רע כאשר יחפוץ נפשו ויוכל לעשות דברים נגד מזוגי טבעו ונגד הישר בעיני ד' ולכן מדבר בלשון רבים כאשר בכ"מ לשון אלות לשון רבים וכמו אשר לו אלקים קרובים אליו וכן כל לשון מרות כמו שפירש"י פ' וירא על קרא דכאשר התעו אותי אלקים כו' יעו"ש ועיין ירושלמי סוף פ' הרואה .

Let us make man in our image: The image of G-d is free will, without any natural external inclination, only from free will and intellect. G-d's knowledge does not impinge on free will, because his knowledge stems not (in the same way as the) knowledge of man which comes from his senses, rather it is He alone who perceives, as is explained in the Rambam. Behold it is not in our ability to understand how this works...rather this we know: Free will is a condensation of G-dliness, because G-d provides place for his creations to do as they choose, and removed from their actions, the decree and the decision on an individual level...The torah speaks in the way that people speak - let us leave a place for man's personal choice, that he won't be forced in any of his actions, and in the obligation of his thoughts, to be free to do good or evil as he desires. He will be able to do things against his more natural state, and against those things which are straight in the eyes of G-d...

11. Nefesh Hachaim I:2-3

Name of Elokim

אמנם להבין ענין אומרו בעלם אלקים דיקא. ולא שם אחר. כי שם אלקים ידוע פירושו שהוא מורה שהוא ית"ש בעל הכחות כולם כמ"ש בטור א"ח סימן ה' . וענין מה שהוא יתברך נקרא בעל הכחות, כי לא כמדת ב"ו מדת הקב"ה. כי האדם כשבונה בנין ד"מ (דרך משל) מעין. אין הבונה בורא וממציא אז מכחו העין רק שלוקח עצים שכבר נבראו ומסדרם בבנין. ואחר שכבר סדרם לפי רצונו עם שכחו הוסר ונסתלק מהם עכ"ז הבנין קיים . אבל הוא ית"ש כמו בעת בריאת העולמות כולם בראם והמציאם הוא יתברך יש מאין בכחו הב"ת (הבלתי תכלית) כן מאז כל יום וכל רגע ממש כל כח מציאותם וסדרם וקיומם, תלוי רק במה שהוא ית"ש משפיע בהם ברצונו יתברך כל רגע כח ושפעת אור חדש. ואלו היה הוא ית' מסלק מהם כח השפעתו אף רגע אחת כרגע היו כולם לאפס ותהו . וכמו שיסדרו אנשי כנה"ג המחדש* בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית היינו תמיד ממש כל עת ורגע וראייתם מפורשת כאמור לעושה אורים גדולים שלא אמר עשה אלא עושה:

וזהו שנקרא הוא ית"ש האלקים בעל הכחות כולם. שכל כח פרטי הנמצא בכל העולמות. הכל הוא ית"ש הבעל כח שלהם שמשפיע בהם הכח וגבורה כל רגע ותלויים בידו תמיד לשנותם ולסדרם ברצונו ית':

The Human Being like God

כן בדמיון זה כביכול ברא הוא יתברך את האדם והשליטו על רבי רבוון כחות ועולמות אין מספר. ומסרם בידו שיהא הוא המדבר והמנהיג אותם עפ"י כל פרטי תנועות מעשיו ודבוריו ומחשבותיו וכל סדרי הנהגותיו הן לטוב או להיפך ח"ו .

כי במעשיו ודבוריו ומחשבותיו הטובים הוא מקיים ונותן כח בכמה כחות ועולמות עליונים הקדושים ומוסיף בהם קדושה ואור כמ"ש (ישעי' נ"א) ואשים דברי בפיך גו' לנטוע שמים וליסוד ארץ. וכמאמרם ז"ל אל תקרא בניך אלא בוניך כי המה המסדרים עולמות העליוני' כבונה המסדר בנינו ונותנים בהם רב כח .

ובהיפוך ח"ו ע"י מעשיו או דבוריו ומחשבותיו אשר לא טובים. הוא מהרס ר"ל כמה כחות ועולמות עליונים הקדושים לאין ערך ושיעור. כמ"ש (שם מ"ט) מהרסיד ומחריביך וגו'. או מחשיך או מקטיף אורם וקדושתם ח"ו. ומוסיף כח לעומת זה במדורות הטומאה ר"ל : זהו ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים גו'. כי בצלם אלקים עשה וגו'. שכמו שהוא ית' שמו הוא האלקים בעל הכחות הנמצאים בכל העולמות כולם. ומסדרם ומנהיגם כל רגע כרצונו כן השליט רצונו יתברך את האדם שיהא הוא הפותח והסוגר של כמה אלפי רבואות כחות ועולמות עפ"י כל פרטי סדרי הנהגותיו בכל עניניו בכל עת ורגע ממש כפי שרשו העליון של מעשיו ודבוריו ומחשבותיו כאלו הוא ג"כ הבעל כח שלהם כביכול.

What is this Idea Called?

12. Bereishis 2:7

וַיִּצְרָךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עָפָר מִן-הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאַפָּיו נְשֵׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:

the LORD God formed man from the dust of the earth. He blew into his nostrils the breath of life, and man became a living being.

13. Bechor Shor, ad loc.

ויפח באפיו נשמת חיים. היא הנשמה העליונה שבאה מן הק' והיא שנותנת לאדם דעת ודיבור והבנה מכל חיה ובהמה והיא העתידה ליתן את הדין:

14. Malbim, ad loc.

ויפח באפיו נשמת חיים. אחר שהודיע יצירת הגוף וכחותיו יודיענו מעלת נשמתו הרוחנית ושרשה, שאינה באה מיסודות הגוף ולא מן השכלים, רק הוא רוח השם הגדול, כי הנופח מפיו לפי אחר מנשמתו יתן בו כמ"ש הרמב"ן. ונפש האדם נקרא בג' שמות. נפש רוח ונשמה... ולדעתי גילה בזה ענין גדול. כי כבר נחלקו המחקרים. שו"א שיש באדם ג' נפשות שהם: הצומחת והחיונית והמשכלת. ויש אומרים שהיא נפש אחת ומתגלה בג' כחות. אבל התורה תלמד אותנו שכל כחות הנפש באים מן הנשמה העליונה שנפח ה' באפו מרוחו הנשגב. שהיא המחיה את הגויה. כמ"ש ונשמת שדי תחייני. והיא הזנה אותנו, וכמ"ש תז"ל חמשה ברכי נפשי אמר דוד כנגד הקב"ה וכנגד הנשמה. מה הקב"ה זן את העולם כולו אף נשמה זנה את הגוף, שהיא נפש הצומחת. מה הקב"ה מלא כל העולם כולו אף נשמה ממלאה את הגוף, שהיא נפש החיונית שמתפשט בכל הגוף וגידיו וקנותיו. מה הקב"ה רואה ואינו נראה אף נשמה רואה ואינה נראה. היא הנפש השכלית שהיא הרואה ויודעת. וכ"ז פעולת הנשמה העליונה שהיא אחת בעצמותה. רק שתראה בכחות חלוקות לפי הכלים שעל ידם תפעל, ואורה ורוחניותה יתרבה או יתמעט לפי זכות ועכירות הכלים אשר תתלבש במו. ואם תסתלק מן האדם הוא מת ובטלו כל כחות הנפשיות. וע"ז אמר שע"י נשמת חיים שבו מרוח העליון היה לנפש חיה. כי היא המחיה והזנה אותנו. ולכן חיותו משונה מחית הבהמה. כי שרשו מן העליונים. וע"כ יש לו כח הבחירה והחפשות שע"י נברא בצלם אלהים כמ"ש על נעשה אדם בצלמנו. וכן יתר כחות נפשו

שמתעלים על כחות נפש יתר בע"ח. וכבר בארנו בקונטרס החרש והמסגר שנדפס בסוף ס' שירי הנפש מטעם המקובלים שהנשמה העליונה בעת תתנענע ממקורה הנשגב לרדת בגויה תתלבש בצלם ובדיוקנא דהאי עלמא. ר"ל שאז יולד בה הכח וההכנה לפעול בעת שתתלבש בגויה הפעולות שתפעול אח"כ בכלי הגויה. אולם באשר אי אפשר שיתחברו שני קצוות הרחוקים מבלי מצווע ביניהם. בהכרח שגם הגויה שהוכנה שתתלבש בה הנשמה העליונה הזדככו כליה ויכוך אחר זיכוך עד יתקרבו אל רוחנית הנשמה. עד שבעת תבא הנשמה העליונה לשכון בתוכו. תמצא שהמוח כבר הזדכך עד שתוכל להתגלות בו בכחות השכל והבינה. והלב שהוכן להיות משכן החיים אינו זך כ"כ ותתגלה בו בכחות החיים והתנועה והמדות והבחירה והכבוד שהוכן להיות משכן הנפש הצומחת כליו עכורים מאד. ולא תוכל להתגלות בו ברוחניותה רק בכחות טבעיים הזן והמגדל והמוליד כפי הכלים שעל ידם תפעל. הגם שהיא אחת בעצמותה. וכן יבדלו פעולותיה לפי תכונות בני אדם שתשכון בתוכם. לפי הכנת מוגם מלידה ומבטן ומחריון. ולפי הכנתם אח"כ במעשיהם טוב או רע. הגם שהנפשות מהורות המה ואצולות מהכבוד העליון, בכ"ז לא תוכל להתגלות רק כפי כח הכלים והכנתם. וכבר בארתי בקונטרס החרש והמסגר הנ"ל, שתדמה בזה השפעת הנשמה בעולמה הקטן עם השפעת נפש העולם בעולם הגדול, שיתגלה ג"כ בכל עולם ועולם לפי כלי העולם ולפי הכנתם, ובזה תוכל להשיב על כל השאלות ששאלו המחקרים בענין הנפש ולא ידעו פתרונם, ואין פה המקום להאריך יותר בל נצא מכוונת החבור:

Why is the human called Adam?

15. Yeshayahu 14:14

אֶעֱלֶה עַל־בְּמִי עַב אֲדַמָּה לְעֵלְיוֹן:

"I will mount the back of a cloud, I will match the Most High."

16. Metzudos Zion, ad loc. – Imagination and ethereal thought.

אדמה. מלשון דמיון:

How many parts?

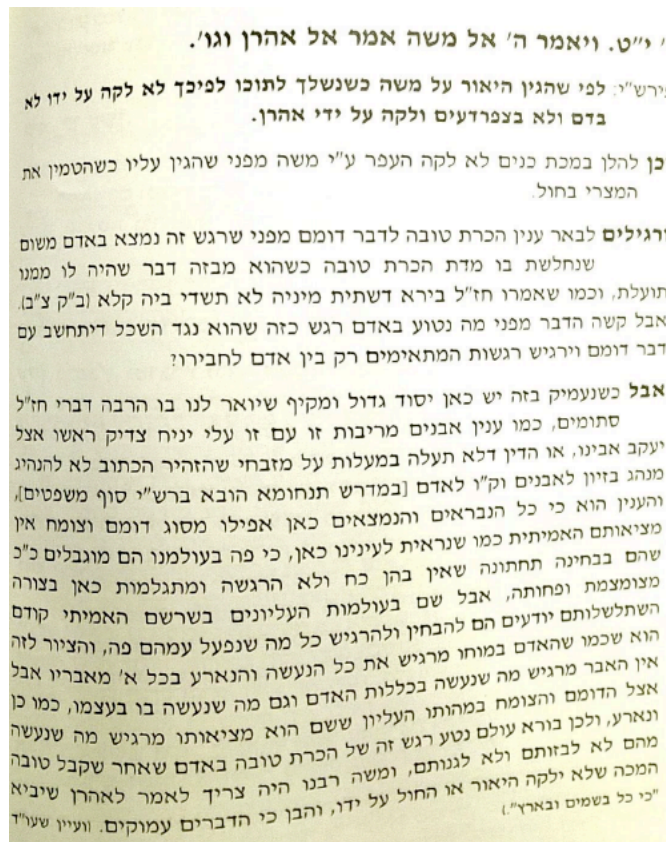

17. Derech Hashem, III:1:1-3

הנה יש באדם מציאות נפש כמו שיש לכל הב"ה משמשת לרגשה והשכלה החקוקה בטבעו וענין הנפש הזאת בכל הב"ה הוא מציאות א' דק מאד נמשך ובא בתוך הזרע אחרי הקלטו והוא עצמו מתפשט והולך ובונה את הגוף כפי מה שראוי למין ההוא וכן מתפשט עמו בהתגדלו ובו תלוי ההרגש וכן ההשכלה הראויה למין ההוא כי הנה בב"ה עצמם יש הפרש גדול מהשכלתם והשכלת בני האדם נבדלת מהשכלת כלם הבדל גדול ואולם כל זה נעשה בנפש הזאת כפי חק הטבעי וכפי הכנת הכלים המשמשים לה בכל מין ומין לפי מה שהוא והנה בנפש האדם יבחנו בחי' וכחות כגון הדמיון והזכרון השכל והרצון כלם כחות בנפש מוגבלים בגבולים ידועים ופועלים בדרכים מיוחדים:

אמנם מלבד כל זה נמצא עוד באדם מציאות נפשית נבדל ועליון מאד ואין התכלית בביאתו באדם אלא לקשרו בשרשים העליונים שיש לו ליקשר שם להיות מעשיו מולידים תולדתם בכחות העליונים בכח גדול ובמציאות הזו נמשך השפע הנשפע אל האדם מן המקורות העליונים וממנו בנפש שזכרנו וממנה בגוף והנפש העליונה מנהגת את התחתונה ופועלת בה הפעולות המצטרפות בכל זמן מזמני האדם לפי היחס שהוא מתיחס והקשר שהוא מתקשר עם העליונים והנה הנפש הזאת מתקשרת בתחתונה והתחתונה בחלק היותר דק שבדם ונמצאו הגוף וב' הנשמות מתקשרים זה עם זה:

18. Peninei Daas, Shmos 7:19

19. Derech Hashem, III:1:1-3

ואמנם אעפ"י שקראנוה ע"ד כלל נפש אחת הנה באמת היא בעלת חלקים רבים ומדריגות שונות וכבר נוכל לומר שנפשות רבות הם שמתקשרות זו בזו כטבעות השלשלת וכמו שמכלם נבנית השלשלת ההיא כמו שראוי לה כן מכל אלה המדריגות הנפשיות נבנה כלל הנפש העליונה שזכרנו וכלם קשורות זה בזה והאחרונה בנפש התחתונה והתחתונה בדם וכמ"ש. וכבר אפשר שיסתלקו קצת מן החלקים האלה בזמן מן הזמנים וישבו אח"כ או יתוספו עליהם מדריגות וילכו להם אח"כ ולא יראה רושם מכל זה בגוף כלל כי כבר אין פעולת הנפשות האלה בגוף דבר מורגש ואינם מוסיפים או גורעים לא בחיות ולא בהרגש אלא פעולתם במה שהוא ענינו של האדם באמתו ויחסו עם השרשים העליונים כפי מה שהוא ראוי ליקשר בהם. והנה מכלל זה הוא ענין הנשמה יתירה שבאה בש"ק והולכת לה במ"ש ואין ביאתה ולא יציאתה נרגשים לגוף והנה כלל חלקי הנשמה מתחלק לה' ונקראים נפש רוח נשמה חיה יחידה:

20. Nefesh Hachaim I:10

וגם הג' בחי' נר"ץ של האדם עצמו. לא ניתן להם זה הכח ההעלאה וההתקשרות של העולמות ושל עצמם. עד רדתם לזה העולם המעשי בגוף האדם. וכמ"ש ויפח באפיו נשמת חיים בגוף האדם או ויהי האדם לנפש חיה של כל העולמות כנ"ל בפ"ד :

והוא ג"כ ענין מראה הסולם של יעקב אבינו ע"ה. עיין רע"מ נשא קכ"ג ב' ויפח באפיו נשמת חיים כו' דאתמר ביה ויחלם והנה סלם סלם ודאי איהו נשמת חיים כו' ע"ש. וכמשי"ת אי"ה להלן בפיי"ט. ועי"ז והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. ר"ל ע"י הנשמת חיים שהיא מוצב ארצה מתלבשת קצה התחתון שלה בגוף האדם:

The Power of Actions

21. Nefesh Hachaim I:19

וכן מפורש ברע"מ נשא ק"כג ב' ויפח באפיו נשמת חיים גו' דאתמו' בי' ויחלום והנה סלם סלם ודאי איהו נשמת חיים כו' ע"ש. והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו. כמשי"ל באורך שהיא הנפש חיה של העולמות והכחות ומלאכי עליון. שכל עלייתם וירידתם וכל סדרי הנהגתם כל רגע. תלוי רק כפי נטיית מעשיה ודבורה ומחשבתה בגוף האדם כל רגע. (ומ"ש עולים תחלה ואחר כך יורדים כי כל עיקר תורת האדם להעלות תחלה כל עולם ממטה למעלה. ואחר כך נמשכים אורות מלמעלה למטה) עד שאח"כ והנה הוי"ה ב"ה נצב עליו כנ"ל:

Sin

22. Nefesh Hachaim I:19

וזוהו ענין הכתוב) משלי י"ח (רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה. ר"ל המחלה וחלאת העון של בחי' הנפש (שסתם רוב העונות מצויות בבחי' הנפש. שהיא התחתונה הקרובה אל הס"א רגליה יורדות מות. וכמ"ש ונפש כי תחטא. החטאים האלה בנפשותם והרבה כיוצא. וע' ע"ה שער העקודים סוף פ"ה ופע"ה שער ק"ש שעל המטה פ"ח). יכולה היא להתקן וגם לעלות ע"י בחי' הרוח כנ"ל. ואם הרוח נכאה שפגם וקלקל בחי' רוחו ע"י עונות התלויים בבחי' הרוח. אז מי ישאנה תיקונו הוא ע"י בחי' הנשמה שנקראת מ"י כידוע בזהר :

ואיש תבונות יבין שכלל הדברים הנ"ל בענין הג' בחי' נר"ן ש"ל האדם. הם ג"כ עז"ה גם בשורשם העליון של אלו הג' בחי'. שהם קוב"ה ושכינתו. ואם הבנים. שעונות התחתונים גורמים לשכינת עוזינו רו' דנפש דלעיל'. שנודדת מהתקשרות' העליון בסוד גלות. (היינו כשנפשות ישראל משוקעים בתאות רעות ח"ו)

אמנם לא כל עשר בחינותיה רק הט' בחינותיה מחכמה ולמטה כנ"ל בענין האדם. אבל בחי' העליונה סוד כתררה שהיא נקודה השרשית דילה. היא קשורה ודבוקה לעולם במהרת יסוד בחי' הרוח ואינה נפרדת משם לעולם (ולכן נק' עמרה שהוא כתררה).